

ŞİKÂYET / İlyâ Ebû Mâdî

Çev. Musa Yıldız

İlyâ Ebû Mâdî, 1889 yılında Lübnan'da doğdu. 1902 yılında Amerika'ya göç etme niyetiyle köyünden ayrıldı. Bir süre Mısır'ın İskenderiye kentinde seyyar satıcılık yaptı. Oradan 1912 yılında Amerika'ya gitti. 1916 yılında Kuzey Amerika'daki Arap edebiyatçılarını bir araya toplayan er-Râbitatu'l-Kalemiyye kulübünü kurdu. 1957 yılında öldükten sonra şiirleri "Tibr ve Turâb" adı altında Beyrut'ta yayımlandı.

Ne çok şikâyet eder ve yoksulluktan dem vurursun,
Yer, gök ve yıldızlar hepsi senin değil mi?
Bahçeler, çiçekler ve güzel kokuları senin,
Rüzgârı ve şakıyan bülbülleri de senin.
Parılayan bir gümüş gibi etrafında su,
Işıl ışıl yanan bir altın gibi üstünde güneş.
Dağların eteklerinde ve zirvelerinde ışık,
Süslü evler yapar ve yıkar bir zaman.
Bir sanatçı gibidir ışık,
Sunar maharetini öğrenenin önünde, boş yere.
Duruluğu ve parlaklığıyla ışık,
Süzülen kuşların yüzdüğü bir deniz âdeta.
Gülümserken dünya sana niye sen hüzünlüsün,
Her şey sana gülerken sen niye gülmüyorsun?
Kaybettiğin güç için üzgünsen eğer,
Pişmanlığın sana onu döndürmesi çok zor.
Bir musibetin gelmesinden korkuyorsan eğer,
Sanma ki onun gelişini surat asman engeller.
Gençliğini geçirdiysen deme; zaman yaşlandı,
O yaşlanmaz hiç.
Bak topraktan çıkıyor hâlâ,
Nerdeyse güzelliği konuşacak tablolar.
Ağaçlar arasında dallar,
Sanki bazen alkışlayan bazen de selamlayan eller.

Topraktan fışkıran pınarlar,
Şifa verir hastaya zemzem gibi.
Meraların güzelliği meltem rüzgârını büyüler,
Kâh mırıldanıp, kâh homurdanarak esip geçer.
Sevgilisinin kapısında bir âşık gibi sanki rüzgâr,
Yardım isteyen, şefkât bekleyen ve merhamet uman.
Şen şakrak akan dere, güler zevkle,
Kendinden geçen nergiz hayale dalar uykusunda.
Platolar üzerinde ipekten bir örtü,
Yaylalar üzerinde her iyiliğin bir izi.
Bir yer var burada güzel kokular yayan,
Ve orada bir yüce dağ nurdan halkalı.
Bir tebessüm saçıyor manzaralar ve izler,
Sanki Allah gülümsüyor onlarda.
Aklınla dolaş orada şuurluca,
Bil ki, güzellik farkedebilenin mülküdür sadece.
Ruhunu ziyaret eden cennettir, farkına varamıyor musun?
Yoksa şüpheler cehenneminin seni ziyaretinden mi kaçırıyorsun?
Yüce bir mabet gibi hakikati görüyorsun da,
Uydurduğun kuruntular yüzünden mi ondan öğreniyorsun?
Bu gününden yarını özleyen kişi!
Sattın bildiğini bilmediğin için.
Ey dostlar! Sizinle dünya ne güzel.
Siz olunca olmaz çirkin.

(1) Dîvânü Ebî Mâdî, Şâ'iru'l-Mehceri'l-Ekber,
(Takdim, Cubrân Halîl Cubrân),
Beyrut, Ts., Dâru'l-Avde, s. 610 612.